

Wyrok z dnia 17 września 1997 r.

I PKN 268/97

Pracodawca nie jest obowiązany do przyjęcia propozycji pracownika przeniesienia go do lżejszej pracy, chyba że ten obowiązek wynika z przepisów szczególnych.

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 września 1997 r. sprawy z powództwa Jana S. przeciwko Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego "PZL-R." SA w R. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 27 lutego 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Powód Jan S. w sprawie przeciwko Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego "PZL-R." w R. o przywrócenie do pracy wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 27 lutego 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem Sąd Wojewódzki zmienił wyrok Sądu I instancji przywracający powoda do pracy i zasądający na jego rzecz wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w ten sposób, że oddalił powództwo. W kasacji postawiono zarzuty naruszenia art. 8 i art. 45 KP. Ponadto podniesiono zarzut błędnych ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd II instancji, nie powołując jednakże w tym zakresie podstawy kasacyjnej. Co do zarzutu zasadności wypowiedzenia (art. 45 KP) twierdzi się, że powód nie mógł wykonywać należących do niego ciężkich prac, gdyż było to zabronione ze względów zdrowotnych, jednakże pracodawca nie powinien wypowiadać umowy o pracę, lecz przyjąć propozycję powoda zatrudnienia go przy lżejszych pracach. Zarzut

naruszenia art. 8 KP jest dodatkowo uzasadniony powołaniem się na 25 letni okres nienagannej pracy u strony pozwanej i ciężką sytuacją powoda spowodowaną utratą zdrowia i pozbawieniem środków do życia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest nieuzasadniona.

Co do zarzutu błędnych ustaleń faktycznych Sądu II instancji należy stwierdzić, że skoro w kasacji nie powołano stosownej podstawy wynikającej z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, to ustalenia te wiążą Sąd Najwyższy, który nie może także uwzględnić wniosku o przeprowadzenie nowego dowodu w sprawie.

W sprawie jest bezsporne - czego nie neguje kasacja - iż powód ze względu na chorobę kręgosłupa nie mógł wykonywać należycie swojej pracy. Domagał się przeniesienia na stanowisko pracy nie wymagające znacznego wysiłku fizycznego, jednakże pracodawca nie zgodził się na to i wypowiedział powodowi umowę o pracę. W tym zakresie należy zauważyć, że pracodawca nie ma obowiązku przyjęcia propozycji zmiany treści umowy o pracę, złożonej przez pracownika, jeżeli przepis szczególny go do tego nie zobowiązuje (co nie zachodzi w niniejszej sprawie). Nieprzydatność pracownika z uwagi na leżącą po jego stronie przyczynę uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę (art. 45 § 1 KP). Nie stanowi z reguły nadużycia prawa (art. 8 KP) przez pracodawcę uzasadnione wypowiedzenie tej umowy, nie stanowiące szykany, mimo że dotyczy wieloletniego pracownika i stawia go w trudnej sytuacji życiowej po ustaniu stosunku pracy. Łagodzenie tej sytuacji następuje na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, o pomocy społecznej lub ubezpieczeniu społecznym. Poza tym - jak wynika z ustaleń Sądu II instancji - w ciągu ostatnich trzech lat pracy powód nie był pracownikiem sumiennym, rzetelnym i nie powodującym awarii.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====